

บทที่ 3

ผลการทดลอง

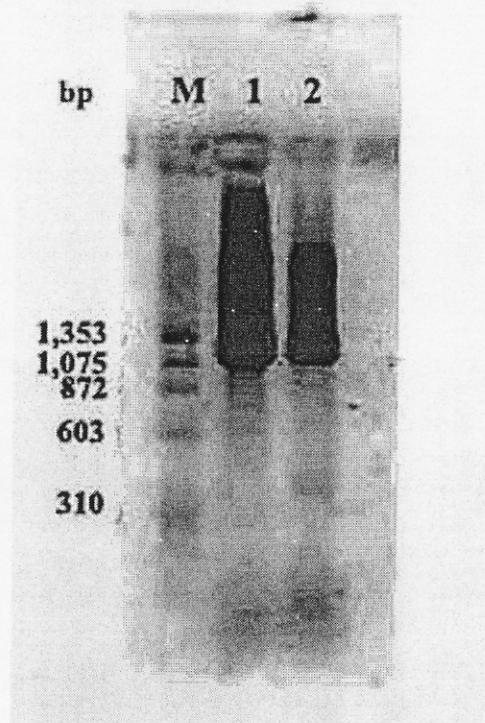
3.1 ผลการเพิ่มจำนวนจีน *gyrB* ของเชื้อ *V. harveyi*

จากการสกัดโกร์โนโมโซนอลดีเจอนออกจากเชื้อ *V. harveyi* สายพันธุ์ NICA 1416 โดยวิธี phenol - chloroform ได้ดีเย็นและความเข้มข้น 18.5 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร ปริมาตร 40 ไมโครลิตร เมื่อนำไปเพิ่มจำนวนจีน *gyrB* โดยใช้เทคนิคปฏิกิริยาลูกโซ่โพลีเมอเรส กับไพรเมอร์ UP-1 และ UP-2r โดยมีเชื้อ *V. parahaemolyticus* (มีรายงานว่าสามารถเพิ่มจำนวนจีน *gyrB* กับไพรเมอร์ UP-1 และ UP-2r ได้) เป็นตัวเปรียบเทียบ พบว่าสามารถเพิ่มจำนวนจีน *gyrB* ซึ่งมีขนาดประมาณ 1.2 กิโลเบส ได้ (ภาพประกอบ 3.1)

3.2 ผลการโคลนและหาลำดับนิวคลิโไทด์ของจีน *gyrB* ของเชื้อ *V. harveyi*

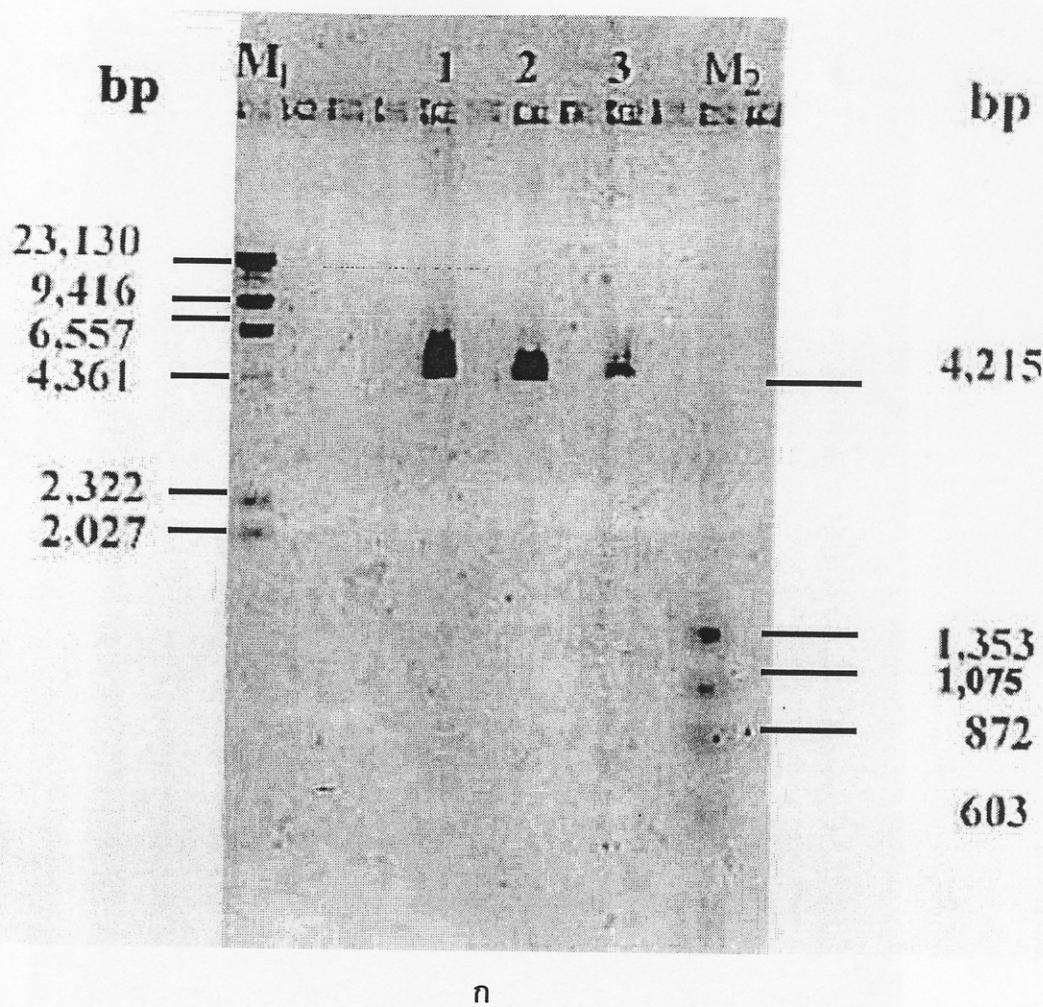
จากการเชื่อมจีน *gyrB* เข้ากับพลาสมิด pGEM-T Easy และนำเข้าสู่ competent เชลล์ *E. coli* เมื่อทำการคัดเลือกโคลoni สีขาว ของเชื้อ *E. coli* ที่ได้รับพลาสมิด และนำไปสกัดและตรวจยืนยันโดยการตัดด้วยเอนไซม์ Not I สามารถตัดพลาสมิดได้ 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่เป็นเวคเตอร์ p GEM T-Easy ขนาดประมาณ 3.0 กิโลเบส และส่วนของจีน *gyrB* ที่แทรกเข้าไป ขนาดประมาณ 1.2 กิโลเบส (ภาพประกอบ 3.2)

ผลการหาลำดับนิวคลิโไทด์ของจีน *gyrB* ของเชื้อ *V. harveyi* โดยเริ่มจากนิวคลิโไทด์ที่เป็น T7 และ SP6 (ภาพประกอบ 2.1) เมื่อทำการหาลำดับนิวคลิโไทด์ หมุดทั้งจีน พบว่ามีขนาด 1,174 กูเบส (ภาพประกอบ 3.3)

ภาพประกอบ 3.1 ผลการเพิ่มจำนวนจีน *gyrB* ของเชื้อ *V. harveyi* โดยอาศัยปฏิกิริยาลูกโซ่โพลีเมอเรสกับไพรเมอร์ UP-1 และ UP-2r

- M เป็น molecular weight marker (ϕ X 174 ตัดด้วยเอนไซม์ *Hae* III)
- แควรที่ 1. เป็นจีน *gyrB* *V. parahaemolyticus*
- แควรที่ 2. เป็นจีน *gyrB* *V. harveyi* สายพันธุ์ NICA 1416

ภาพประกอบ 3.2 ผลการเพิ่มจำนวนจีน *gyrB* ของเชื้อ *V. harveyi* กับพลาสมิด pGEM T- easy ขนาด 1,200 คู่เบส โดยการโคลนเข้าเชื้อ *E. coli*

ก. จีน *gyrB* + พลาสมิด pGEM T- easy ก่อนตัดด้วยเอนไซม์ *EcoR I*

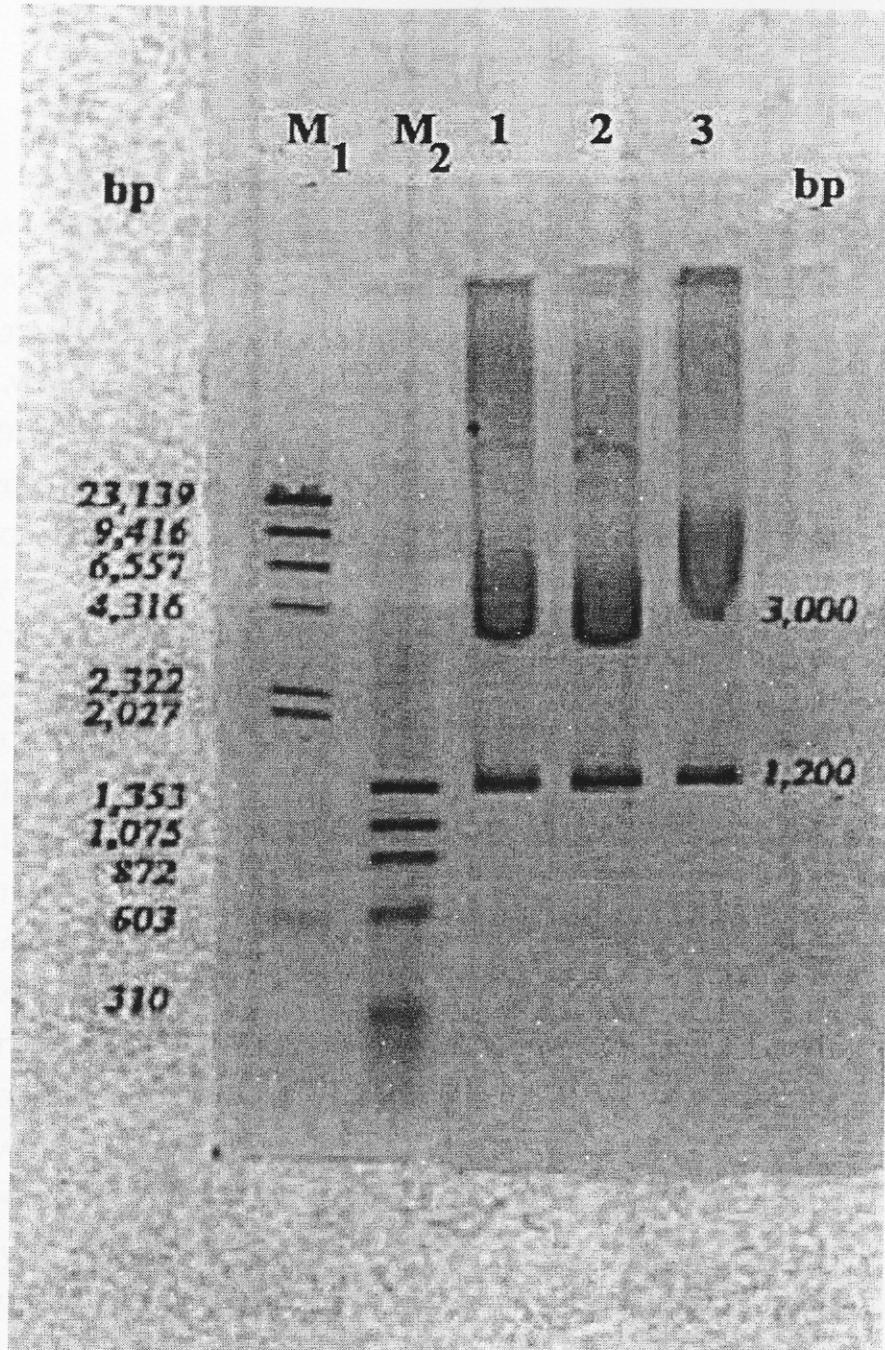
M₁ เป็น molecular weight marker λ *Hind III*

M₂ เป็น molecular weight marker (ϕ X 174 ตัดด้วยเอนไซม์ *Hae III*)

แควรที่ 1 เป็น จีน *gyrB* + พลาสมิด pGEM T- easy โคลน 1

แควรที่ 2 เป็น จีน *gyrB* + พลาสมิด pGEM T- easy โคลน 3

แควรที่ 3 เป็น จีน *gyrB* + พลาสมิด pGEM T- easy โคลน 5

ก

ว. *gyrB* + พลasmid pGEM T- easy หลังตัดด้วยเอนไซม์ *EcoRI*

M_1 เป็น molecular weight marker λ *Hind III*

M_2 เป็น molecular weight marker ϕ *Hae III*

แฉวที่ 1. เป็น จีน *gyrB* + พลasmid pGEM T- easy โคลน 1

แฉวที่ 2. เป็น จีน *gyrB* + พลasmid pGEM T- easy โคลน 2

แฉวที่ 3. เป็น จีน *gyrB* + พลasmid pGEM T- easy โคลน 3

10 20 30 40 50

5' CGATAACTCA TACAAAGTAT CGGGCGGTCT TCACGGCGTA_{A₂} GGTGTTTCAG
 TAGTAAACGC ACTGTCTGAA AAAGTGGTTC TAACATCCA CCGCGGCGGT
 CATATTCATA_{A₁} CGCAAACTTA CCATCACGGT GAGCCTCAAG CGCCACTAGC
 AGTAATTGGT GATACTGACC AAACGGGTAC ACAGATCCGC TTCTGGCCAA
 GCGCTGAAAC CTTCACAAAT ATCGAATTCC ATTACGATAT_{F₁} CCTAGCAAAA
 CGTCTACGTG AGCTTCTTT CCTAAACTCA GGTGTTC_{TA} TCAAGCTGGT
 TGATGAGCGT GAAGCAGACA AGAGTGACCA CTTCATGTTT GAAGGTGGTA
 TTCAAGCGTT CGTTGAGCAC CTAATACCA_{B₃} ACAAAACACC GATCATTGAG
 AAAATCTCC ACTTCGATT TGAACGTGAA GATGGCATTG CTGTAGAAGT
 GGCAATGCAA TGGAACGATG GCTTCCAAGA GAACATCTAC TGTTCACTA
 ACAACATCCC GCAACGCGAT GGTGGTACTC ACCTTGCTGG TTTCCGTGCT
 GCGCTAACAC GTACGCTGAA TACCTTATG GATAAAGAAG GTTCTCTAA
 GAAAGCGAAA ACAGCAACAT CTGGTGATGA CGCTCGTGAA GGTCTAACTG
 CGGTTGTGTC AGTTAAAGTG CCAGATCCTA AGTTCTCTAG CCAAACGAAA
 GACAAACTGG TTTCTCTGA AGTGAAGTCA GCGGTTGAAT CATCAATGGG
 CGAGAAACTG TCTGAGTTCC TGATTGAGAA_{B₅} CCCGACAGAA_{A₄} GCGAAGATGG
 TTTGTTGAA AATCATCGAT GCAGCTCGTG CTCGTGAAGC TGCGCGTAAA
 F₂ GCTCGTGAA TGACTCGTG_{CG} TAAAGGCCA CTAGACCTAG CTGGTCTACC
 AGGCAAACCT GCAGACTGTC AGGAAAAAGA TCCAGCACTC TCTGAACATAT
 ACATAGTGG A GGGTGATTG GCAGGCGGCT CCGCAAAACA AGGCCGTAAAC
 CGTAAAAACC AAGCAATCCT ACCGCTAAAA GGTAAGATT TTAACGTAGA
 AAAAGCGCGT TTCGACAAGA TGCTATCTTC TCAAGAAGTA GCAACGCTGA
 TCACTGCACT AGGCTGTGGT ATCGGTCGTG ACGAGTACAA CCCGGATAAA
 CTGCGTTACC ACAACATCAT CATC 3'

ภาพประกอบ 3.3 ลำดับเบสของจีน *gyrB* ทั้งหมด ของเชื้อ *V. harveyi* จำนวน
 1,174 คู่เบส

3.3 ผลการเปรียบเทียบลำดับนิวคลิโอลีโ IkB ของ *V. harveyi* กับ *Vibrio* ชนิดอื่น เมื่อนำลำดับนิวคลิโอลีโ IkB ของ *V. harveyi* ที่ได้มาเปรียบเทียบกับ นิวคลิโอลีโ IkB ของเชื้อ *Vibrio* 5 สปีชีส์ จากรนาการจีนคือ *V. harveyi* (incomplete sequence) *V. alginolyticus* *V. hollisae* *V. natriegens* และ *V. parahaemolyticus* (ตาราง 3.1) เพื่อหาเปอร์เซ็นต์ความเหมือน (homology) และนำไปใช้ประโยชน์ในการออกแบบไพรเมอร์ที่จำเพาะกับเชื้อ *V. harveyi* มากที่สุด พบว่า ลำดับนิวคลิโอลีโ IkB ของจีน *gyrB* ในเชื้อ *V. harveyi* สายพันธุ์ NICA 1416 ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้กับ *V. harveyi* ในธนารการจีนมีเปอร์เซ็นต์ความเหมือนคิดเป็น 96.8 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ *V. parahaemolyticus* *V. alginolyticus* *V. natriegens* *V. hollisae* และ *V. mytilii* ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์ความเหมือนเท่ากับ 87.4, 85.9, 80.9, 79.1 และ 78.8 ตามลำดับ

ตาราง 3.1 ผลการเปรียบเทียบลำดับนิวคลิโอล่าค์ของจีน *gyrB* ของเชื้อ *V. harveyi* กับเชื้อ *Vibrio* ชนิดอื่นๆ ในธนาคารจีน (Gene bank)

ตำแหน่งเริ่มต้น ที่เปรียบเทียบ (bp)	จำนวนนิวคลิโอล่าค์	ความเหมือน (%)
<i>V. harveyi</i> *	1,174	96.8
<i>V. harveyi</i> **	406	
<i>V. harveyi</i> *	1,174	87.4
<i>V. parahaemolyticus</i>	1,173	
<i>V. harveyi</i> *	1,174	85.9
<i>V. alginolyticus</i>	1,174	
<i>V. harveyi</i> *	1,174	80.9
<i>V. natriegens</i>	403	
<i>V. harveyi</i> *	1,174	79.1
<i>V. hollisae</i>	1,173	
<i>V. harveyi</i> *	1,174	78.8
<i>V. mytilii</i>	403	

V. harveyi * สายพันธุ์ NICA 1416 ที่ได้มาลำดับนิวคลิโอล่าค์ในครั้งนี้
V. harveyi **จากธนาคารจีน

3.4 การออกแบบไพรเมอร์และทดสอบความจำเพาะกับ *V. harveyi*

ใช้โปรแกรม Oligo primer 4.0 ออกแบบไพรเมอร์ที่จำเพาะกับเชื้อ *V. harveyi* จากลำดับนิวคลีโอไทค์ของجين *gyrB* ได้ forward primers จำนวน 5 เส้น ได้แก่ F_1 , A_1 , A_2 , A_3 , และ A_4 และ reverse primers จำนวน 3 เส้น ได้แก่ F_2 , B_3 และ B_5 โดยมีลำดับนิวคลีโอไทค์ ความยาว และตำแหน่ง ในตาราง 3.2 เมื่อนำไพรเมอร์ทั้งหมดมาจับคู่ โดย forward primer จับกับ reverse primer ได้จำนวน 9 คู่ ได้แก่ F_1F_2 , A_2B_3 , A_3F_2 , A_2F_2 , F_1B_5 , A_1B_3 , A_2B_5 , A_3B_5 และ A_4F_2 (ตาราง 3.3) เมื่อนำมาทดสอบกับ *V. harveyi Vibrio spp.* อื่นอีก 27 สปีชีส์ และ *Aeromonas hydrophila*, *Escherichai coli*, *Shigella flexneri*, *S. boydii* และ *Staphylococcus aureus* ผลปรากฏว่า ไพรเมอร์ทั้งหมด (9 คู่) สามารถเพิ่มจำนวนนิวคลีโอไทค์ที่จำเพาะต่อเชื้อ *V. harveyi* ได้ที่ขนาดคู่ส์ม (amplicon) ต่างๆ กันแต่มี 8 คู่ ให้ผลปฏิกริยาลูกโซ่โพลีเมอเรสบวกกับเชื้อ *Vibrio* ชนิดอื่นได้ด้วย คือ ไพรเมอร์ F_1F_2 ให้ผลปฏิกริยาลูกโซ่โพลีเมอเรสบวกกับเชื้อ *V. carchariae*, *V. damsela*, *V. mimicus* และ *V. hollisae* ที่มีขนาดคู่ส์มเท่ากับ 604 เบส (ตาราง 3.4) ไพรเมอร์ A_3F_2 ให้ผลปฏิกริยาลูกโซ่โพลีเมอเรสบวกกับเชื้อ *V. carchariae*, *V. damsela* และ *V. mimicus* ที่มีขนาดคู่ส์มเท่ากับ 160 เบส ไพรเมอร์ A_1B_3 และ F_1B_5 ให้ผลปฏิกริยาลูกโซ่โพลีเมอเรสบวกกับเชื้อ *V. carchariae* และ *V. hollisae* ซึ่งมีขนาด คู่เบส เท่ากับ 337 และ 502 คู่เบส ตามลำดับ ในขณะที่ไพรเมอร์ A_2F_2 , A_4F_2 , A_3B_5 และ A_2B_5 ให้ผลปฏิกริยาลูกโซ่โพลีเมอเรสบวกกับเชื้อ *V. carchariae* ขนาดคู่ส์มเท่ากับ 806, 100, 168 และ 714 เบส ตามลำดับ ส่วนคู่ที่มีความจำเพาะต่อเชื้อ *V. harveyi* มากที่สุด คือ ไพรเมอร์ A_2B_3 จะให้ขนาดคู่ส์มเท่ากับ 363 เบส (ภาพประกอบ 3.4) ในการเพิ่มจำนวนดีเอ็นเอด้วยเทคนิคปฏิกริยาลูกโซ่โพลีเมอเรสโดยใช้ไพรเมอร์ A_2B_3 , นี้ มีส่วนประกอบและสภาวะดังนี้

ส่วนประกอบ	ปริมาตร (μl)	ความเข้มข้นสุดท้าย
1. Milli Q water	8.2	-
2. 10 x PCR buffer	2	1x
3. MgCl_2 (25 mM)	1.6	2 mM
4. dNTP (2.5 mM)	1.6	0.2 mM
5. Taq DNA polymerase (5 U/ μl)	0.1	0.025 U
6. 2 μmol primer A ₂ (forward)	2.5	250 nmol
7. 2 μmol primer B ₃ (reverse)	2.5	250 nmol
8. DNA	1.5	-
ปริมาตรทั้งหมด	20	

สภาวะอุณหภูมิและเวลาการเกิดปฏิกิริยาลูกโซ่โพลีเมอร์ในเครื่องพีซีอาร์ ดังนี้

- แยกสายดีเอ็นเอครึ่งแรก 96°C 5 นาที 1 รอบ
- แยกสายคู่ของดีเอ็นเอแม่พิมพ์ให้เป็นสายเดี่ยว 94°C 1 นาที
- (Denaturation)
- ลดอุณหภูมิลงเพื่อให้ไพรเมอร์สามารถเกาะติด 63°C 1 นาที
- กับดีเอ็นเอแม่พิมพ์สายเดี่ยวตรงลำดับนิวคลีโอไทด์คู่สน 30 รอบ
- (Annealing)
- สร้างดีเอ็นเอสายใหม่ต่อออกจากไพรเมอร์ในทิศทาง 72°C 1 นาที
- จาก 5' ไป 3' (Extension)
- สร้างสายดีเอ็นเอสายใหม่ขึ้นสุดท้ายให้สมบูรณ์ 72°C 7 นาที 1 รอบ

ตาราง 3.2 ไพรเมอร์ที่ออกแบบจากลำดับเบสของจีน *gyrB* ในเชื้อ *V. harveyi*

ไพรเมอร์	สายที่	ลำดับเบส 5' → 3'	ความยาว	ตำแหน่ง
forward	F ₁	GGTGTTCATCAAGCTGGT	20	281-300
	A ₁	TTCATACGCAAACCTTACCATC	21	105-125
	A ₂	TCTAACTATCCACCGCGG	18	79-96
	A ₃	TGATGACGCTCGTGAAGG	18	625-642
	A ₄	GACAGAAGCGAAGATGGT	18	784-801
reverse	F ₂	CTAGTGCGCCTTACGACGA	20	865-884
	B ₃	AGCAATGCCATCTTCACGTT	21	421-441
	B ₅	GCTTCTGTCGGGTTCTCAATC	21	772-792

3.5 ความไวในการบ่งชี้ *V. harveyi* โดยวิธีปฏิกิริยาลูกลูโคไซโโพลีเมอเรส

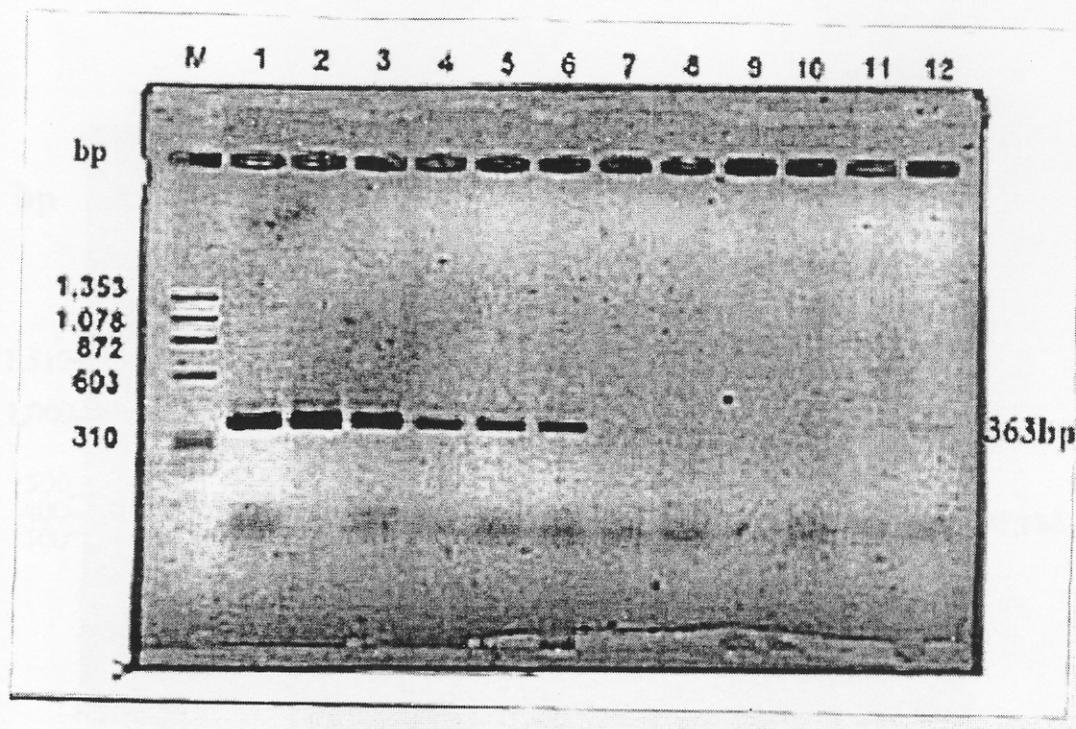
เมื่อนำไพรเมอร์ A₂B₃ มาทำการบ่งชี้ *V. harveyi* ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 2.0-2.0 $\times 10^9$ เชลล์ต่อมิลลิลิตร โดยวิธีปฏิกิริยาลูกลูโคไซโโพลีเมอเรส พบว่า สามารถตรวจสอบ *V. harveyi* ที่มีความเข้มข้นต่ำสุดได้ที่ความเข้มข้น 2.0×10^7 เชลล์ต่อมิลลิลิตร (ภาพประกอบ 3.5)

ตาราง 3.3 จำนวนคู่ไพรเมอร์ที่นำมาทดสอบการบ่งชี้ในเชื้อ *V. harveyi*

ไพรเมอร์ คู่ที่	ลำดับเบส 5' → 3'	ตำแหน่ง	ขนาด (bp)
1) F ₁	GGTGTTCATCAAGCTGGT	281-300	604
F ₂	CTAGTGCGCCTTACGACGA	865-884	
2) A ₂	TCTAACTATCCACCGCGG	79-96	363
B ₃	AGCAATGCCATCTCACGTT	421-441	
3) A ₃	TGATGACGCTCGTGAAGG	625-642	160
F ₂	CTAGTGCGCCTTACGACGA	865-884	
4) A ₂	TCTAACTATCCACCGCGG	79-96	806
F ₂	CTAGTGCGCCTTACGACGA	865-884	
5) F ₁	GGTGTTCATCAAGCTGGT	281-300	502
B ₅	GCTTCTGTCGGGTTCTCAATC	772-792	
6) A ₁	TTCATACGCAAACCTACCATC	105-125	337
B ₃	AGCAATGCCATCTCACGTT	421-441	
7) A ₂	TCTAACTATCCACCGCGG	79-96	714
B ₅	GCTTCTGTCGGGTTCTCAATC	772-792	
8) A ₃	TGATGACGCTCGTGAAGG	625-642	168
B ₅	GCTTCTGTCGGGTTCTCAATC	772-792	
9) A ₄	GACAGAAGCGAAGATGGT	784-801	100
F ₂	CTAGTGCGCCTTACGACGA	865-884	

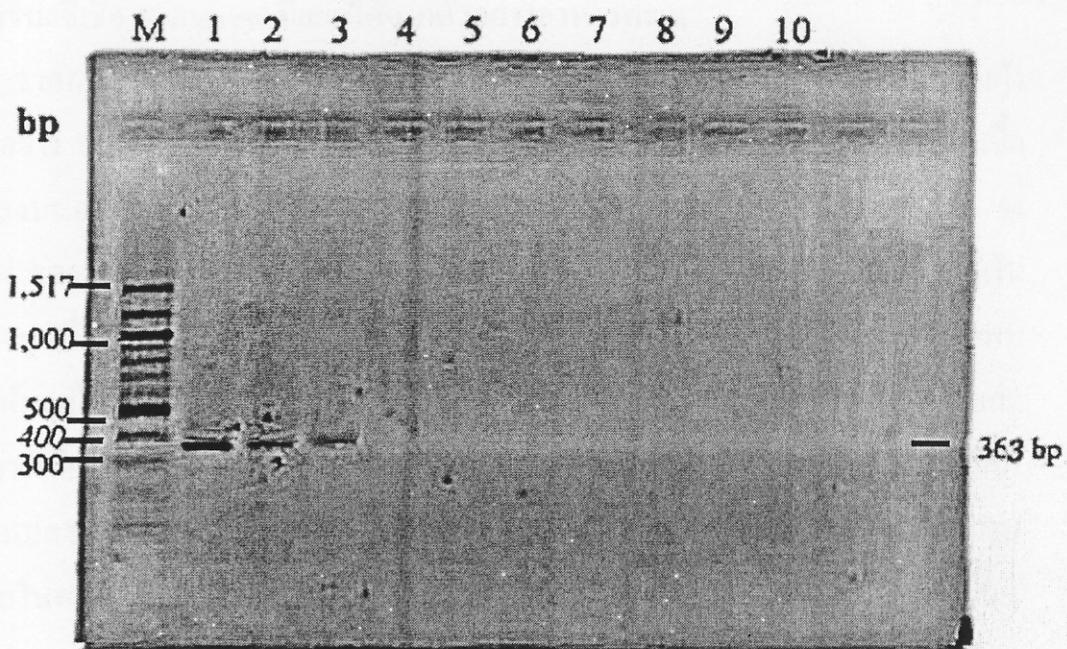
ตาราง 3.4 ผลการบ่งชี้เชื้อ *Vibrio* ชนิดต่างๆ ด้วยปฏิกิริยาลูกลูซ์-โพลีเมอร์ส โดยอาศัย ไพรเมอร์ที่ออกแบบจากจีน *gyrB* ของเชื้อ *V. harveyi*

ตาราง 3.4 (ต่อ)

ภาพประกอบ 3.4 ความจำเพาะของไพรเมอร์ A_2B_3 เมื่อทดสอบกับ *V. harveyi* และ *Vibrio* spp.

M	เป็น molecular weight marker (ϕ X 174 ตัดด้วยเอนไซม์ <i>Hae</i> III)
แครวที่ 1.	<i>V. harveyi</i> NICA 1416
แครวที่ 2.	<i>V. harveyi</i> PSU 32
แครวที่ 3.	<i>V. harveyi</i> PSU 42
แครวที่ 4.	<i>V. harveyi</i> PSU 43
แครวที่ 5.	<i>V. harveyi</i> PSU 44
แครวที่ 6.	<i>V. harveyi</i> PSU 45
แครวที่ 7.	<i>V. damsela</i> RIMD2222001
แครวที่ 8.	<i>V. hollisae</i> E
แครวที่ 9.	<i>V. alginolyticus</i> 219
แครวที่ 10.	<i>V. vulnificus</i> RIMD2219009
แครวที่ 11.	<i>V. carchariae</i> ATCC35084
แครวที่ 12.	<i>V. parahaemolyticus</i> 2019

ภาพประกอบ 3.5 ความไวของไพรเมอร์ A_2B_3 ในการบ่งชี้เชื้อ *V. harveyi*

- M เป็น molecular weight marker (100 bp DNA ladder)
- แຄวที่ 1. *V. harveyi* ความเข้มข้น = 2.00×10^9 cells/ml
- แຄวที่ 2. *V. harveyi* ความเข้มข้น = 2.00×10^8 cells/ml
- แຄวที่ 3. *V. harveyi* ความเข้มข้น = 2.00×10^7 cells/ml
- แຄวที่ 4. *V. harveyi* ความเข้มข้น = 2.00×10^6 cells/ml
- แຄวที่ 5. *V. harveyi* ความเข้มข้น = 2.00×10^5 cells/ml
- แຄวที่ 6. *V. harveyi* ความเข้มข้น = 2.00×10^4 cells/ml
- แຄวที่ 7. *V. harveyi* ความเข้มข้น = 2.00×10^3 cells/ml
- แຄวที่ 8. *V. harveyi* ความเข้มข้น = 2.00×10^2 cells/ml
- แຄวที่ 9. *V. harveyi* ความเข้มข้น = 2.00×10 cells/ml
- แຄวที่ 10. *V. harveyi* ความเข้มข้น = 2.00 cells/ml

3.6 การบ่งชี้เชื้อ *V. harveyi* ที่แยกได้จากตัวอย่างอาหารทะเล

จากการแยกเชื้อเรืองแสงจากตัวอย่างอาหารทะเล ทั้งหมด 120 ตัวอย่าง เป็นกุ้ง 74 ตัวอย่าง ปลา 22 ตัวอย่าง หอย 20 ตัวอย่าง กุ้ง 2 ตัวอย่าง และปู 2 ตัวอย่าง พนเชื้อเรืองแสงบนอาหาร LB agar ทั้งหมดจำนวน 81 ตัวอย่าง โดยพบในกุ้งมากที่สุด คือ 54 ตัวอย่าง รองลงมาคือปลา 17 ตัวอย่าง หอย 9 ตัวอย่าง กุ้ง 1 ตัวอย่าง และไม่พบในตัวอย่างปู เมื่อทำการคัดเลือกเชื้อ ตัวอย่างละ 1 สายพันธุ์ มาทำการบ่งชี้ทางชีวเคมี พนเชื้อที่ให้ผลเป็นแบบ alkaline slant acid butt (K/A) หรือ acid slant acid butt(A/A) และให้ผลการทดสอบออกซิเดสนวาก เป็นจำนวน 81 สายพันธุ์ เมื่อทำการบ่งชี้ทางชีวเคมี โดยคัดแปลงตามการจำแนกของ Baumann and Schubert (1984) โดยการทดสอบความสามารถในการย่อย าร์จินิน ไลซีน และออร์นิทิน รวมทั้งการทดสอบทางชีวเคมีอื่นๆ (ภาคผนวก ค.) จะแบ่งเชื้อได้ 4 กลุ่ม คือ I II III และ IV โดยกลุ่ม I สามารถย่อย าร์จินิน และ ไลซีน แต่ ไม่สามารถย่อย ออร์นิทิน ได้ ($A L O = + + -$) กลุ่ม II สามารถย่อย าร์จินิน แต่ไม่สามารถย่อย ไลซีน และออร์นิทิน ($A L O = + - -$) กลุ่ม III ไม่สามารถย่อย าร์จินิน แต่ย่อย ไลซีน และ ออร์นิทิน ($A L O = - + +$) ส่วนกลุ่ม IV ไม่สามารถย่อย าร์จินิน ย่อย ไลซีน และ ไม่ย่อย ออนิทิน ($A L O = - + -$) จากการศึกษาพบ เชื้อในกลุ่ม I 3 สายพันธุ์ คือพนในกุ้ง 1 สายพันธุ์ และในปลา 2 สายพันธุ์ (ตาราง 3.5) กลุ่ม II พนเชื้อ 7 สายพันธุ์ แยกเป็นในกุ้ง 2 สายพันธุ์ และในปลา 5 สายพันธุ์ กลุ่ม III พนเชื้อมากที่สุดเป็นจำนวน 68 สายพันธุ์ โดยพนในกุ้ง 50 สายพันธุ์ ปลา 9 สายพันธุ์ หอย 8 สายพันธุ์ และในกุ้ง 1 สายพันธุ์ โดยพนเชื้อที่คาดว่าจะเป็น *V. harveyi* จำนวน 41 สายพันธุ์ (ตาราง 3.6) เป็นเชื้อที่แยกจาก หอย 7 สายพันธุ์ ปลา 2 สายพันธุ์ และกุ้ง 31 สายพันธุ์ ใน การศึกษาครั้งนี้ไม่พนเชื้อที่แยกได้ในกลุ่ม IV แต่พนเชื้อที่ไม่สามารถจัดกลุ่มได้ (กลุ่ม N) เป็นจำนวน 3 สายพันธุ์ จากนั้นนำเชื้อในกลุ่ม III ที่คาดว่าจะเป็น *V. harveyi* จำนวน 41 สายพันธุ์ มาทดสอบยืนยันคุณสมบัติทางชีวเคมีที่คัดแปลงจาก Reichelt and Baumann (1973) (ตาราง ค.1, ภาคผนวก ค) แล้วทำการยืนยันโดยใช้เทคนิคปฏิกริยาลูกโซ่-โพลีเมอร์สกับไพรเมอร์ A_2B_3 , พนว่าเชื้อที่ให้ผล L-tyrosin e บวก ทั้งหมด 24 สายพันธุ์ จะให้ผลบวกเมื่อใช้เทคนิคปฏิกริยาลูกโซ่-โพลีเมอร์สกับไพรเมอร์ A_2B_3 , จำนวน 22 สายพันธุ์ ให้ผลลบเพียง 2 สายพันธุ์ ส่วนที่ให้ผล L-tyrosine ลบ

จะให้ผลลบ เมื่อใช้เทคนิคปฏิกริยาลูกโซ่-โพลีเมอร์สกับไพรเมอร์ A_2B_3 และมีเพียง 1 สายพันธุ์เท่านั้นที่ให้ผลบวก (ตาราง 3.7)

ตาราง 3.5 การบ่งชี้เชื้อแบคทีเรียเรืองแสงที่แยกจากอาหารทะเลและกุ้งจากบ่อเลี้ยง

ชนิดตัวอย่าง	จำนวนห้องหมุด (ตัวอย่าง)	จำนวนแบคทีเรียเรืองแสงที่พบ (สายพันธุ์)	จำนวนสายพันธุ์ที่พบ			
			I	II	III	N
กุ้ง	74	54	1	2	50	1
ปลา	22	17	2	5	9	1
หอย	20	9	0	0	8	1
ก็ง	2	1	0	0	1	0
ปู	2	0	0	0	0	0
รวม	120	81	3	7	68	3

* ภาคผนวก ค แผนผังการทดสอบทางชีวเคมีของเชื้อแบคทีเรียเรืองแสง

กลุ่ม I ได้แก่ เชื้อ *V. damsela*, *V. oreintalis*, *P. phosphoreum*,

P. angustum และ *P. leiognathi*

กลุ่ม II ได้แก่ เชื้อ *P. leiognathi*

กลุ่ม III ได้แก่ เชื้อ *V. parahaemolyticus*, *V. harvryi*,

V. carchariae

V. vulnificus และ *V. logei*

กลุ่ม N ได้แก่ เชื้อที่ไม่สามารถจัดกลุ่มได้

ตาราง 3.6 ผลการบ่งชี้เชื้อในกลุ่ม III ที่คาดว่าจะเป็น *V. harveyi*

ทดสอบชีวเคมี\จำนวนสายพันธุ์		Arginine	Lysine	Ornithin	Citrate	Arabinose	Urease
3	-	+	+	+	-	-	-
12	-	+	+	+	-	-	+
1	-	+	+	-	-	-	+
17	-	+	+	+	-	-	+
1	-	+	+	+	-	-	-
4	-	+	+	+	+	+	+
1	-	+	+	+	-	-	+
1	-	+	+	+	-	-	+
1	-	+	+	+	-	-	+
รวม 41							

ตาราง 3.7 เปรียบเทียบผลการยืนยันเชื้อ *V. harveyi* ทางชีวเคมี* กับวิธีปฏิกริยาลูกลูซ์
โพลีเมอร์โดยใช้ไพรเมอร์ A_2B_3

ทดสอบทางชีวเคมี จำนวนสายพันธุ์	L- tyrosine	PCR
16	-	-
22	+	+
2	+	-
1	-	+

*ทดสอบตามวิธีของ Reichelt and Baumann, 1973 (ตาราง ก.1, ภาคผนวก ก)